Ч. 166. Середа 7 серпня (25 липня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Голоси про з'їзд монархів в Свінемінде. — Події в Марокку. — Турецке войско в Персиї.

Віденьский „Fremdenblatt", обговорючи з'їзд німецкого цісаря в Свінемінде, каже, що як підчас послідної стрічи так і тепер не треба межи Росиєю а Німеччиною ніякого поясненя анї ніякого окремого порозуміня; навіть ворожа Німцям бистроумність не могла би по з'їздї в Берке видумати звістку, що німецкий цісар давав цареви раду, що має робити у внутрішних справах росийских. Розуміє ся, що обговорювано великі справи заграничні, але не розходить ся о то, щоби витворити нову ситуацию політичну, лиш сконстатувати порозуміне в оцінюваню даної ситуациї. Стріча в Свінемінде єсть відрадним доказом постійної рівноваги, яка витворила ся межи головними ґрупами европейских держав, она єсть відрадним знаком загального політичного положеня, доказом сердечного тепла відносин межи обома монархами і добрих відносин межи Німеччиною а Росиєю. Австрийска монархія може лиш радувати ся доказом для таких відносин межи Німеччиною а Росиєю, що згідні вповні з єї власними намірами. Та й Австрия присьвячує теплу симпатию стрічи цісарів Николая і Вільгельма. Німецка держава єсть союзником Австриї а Росия від многих літ приятелем Австриї. Порозуміне, яке настало перед роками межи Австро-Угорщиною а Росиєю в справах балканьских, розвивало ся і поглубляло ся щораз більше. Балканьска політика обох держав знаходила щораз більше признане всїх держав. Австро-Угорщина повинна безперечно записати й нове виясненє порозуміня межи своїм союзником а дружною Росиєю яко активум до свого політичного рахунку. Але й ніяка держава не потребує записувати висліду свінеміндскої стрічи яко пасивум до свого рахунку. Цїль стрічи монархів не звернена против нікого. Нема ніякої причини єї підозрівати.

Та й анґлїйска праса уважає стрічу монархів в Свінемінде лиш за новий причиннок до скріпленя мира. „Sunday Times" обговорюючи сю стрічу, доказує, що переговори обох монархів в Свінемінде, котрі все ще мають досить сили, щоби погодити політику своїх держав з політикою короля Едварда, можуть забезпечити сьвітови мир лїпше, як сто мирових конференций. Із Свінемінде поїде цісар Вільгельм просто до Вільгельмсгиге, щоби тут повитати короля Едварда а той знов відвідає в Ішлю австрийского цісаря і так порозуміють ся особисто всї чотири наймогутнїйші монархи на сьвітї. А що кождий з них поставив собі за задачу свого житя зберегти мир своїй державі, то маємо всяку причину споглядати з довірєм в будучність. — Зовсім подібно висказує ся також „Observer", котрий однак каже, що головними точками в проґрамі з'їзду обох монархів були: неутральність Скандинавії, справа позички і внутрішне положенє в Росиї.

Петербурґска „Реч" сподіває ся, що стріча в Свінемінде не доведе до ніякої зміни в заграничній політицї росийскій, котра знов опирає ся на францусько-росийскім договорі. Може бути, що Німеччина хоче зблизити ся до францусько-росийского і анґлїйско-росийского союза. Але то річ певна, що Далекий Всхід зі своїми зміненими політичними услівями був найважнїйшим предметом виміни гадок.

Петербурґска аґенция телеґрафічна доносить: З'їзд цісарів росийского і німецкого, що єсть відповідю за візиту перед двома роками в Берке, мав незвичайно сердечний характер. Конференция Бїльова з росийским міністром справ заграничних дотикала всїх справ політичних, не мала однак ніякої специяльної цїли. Мирови на Всході нїчо не грозить, події в Марокку не дають ніякої причини до занепокоєня. Заряджења Франциї і Іспанії не мо-

---

15)

Шерльок Гольмс при роботї.

Нові оповіданя — Конана Дойле.

(Дальше).

Коли ми лишили ся самі, сказав Гольмс до мене:

— Справа дійстно погіршила ся, чи як ти кажеш, Ватзоне? А все-таки суть поодинокі точки, з котрих ще виходять лучі надії для нашого кліента.

— То мене дуже тішить — відповів я з цілої глубини серця. — Я бояв ся, що він вже зовсім пропав.

— Того би я ще не сказав, мій любий Ватзоне, бо Лестредовим доказам дійстно ще недостає чогось, що має дуже велику вагу для нашого приятеля.

— Дійстно, Гольмсе? Щож то такого?

— То ся обставина, що знаю, що тої плями ще там не було, коли я вчера ту комнату оглядав — ходи Ватзоне, підемо трохи перейти ся на сонци.

Я пішов з ним. В голові мені якось було покрутило ся, але в серци мав я нову надію. Ми ходили по городі. Гольмс приглядав ся домови зі всїх боків дуже докладно і чогось дуже заінтересував ся був єго будовою. Відтак зайшов до середини і оглядав дім від самого споду аж до криші. Більша часть поміщень не була умебльована, але Гольмс і ті оглядав. Наконець на самій горі в сїнех коло сходів, на котрі виходило ся з трох неуживаних комнат, чогось нараз так був зрадів, що аж не знав, що собі робити.

— Сей случай, Ватзоне, дійстно одинокий в своїм роді — сказав він. — Я гадаю, що тепер хиба пора, щоби ми звірили ся й Лестредови. Він з нас трохи насьмівав ся, ну, але тепер, скоро мій погляд покаже ся правдивим, то зможемо єму відплатити ся. Ой так, я вже виджу, що дійдемо кінця сїй справі.

Інспектор поліциї сидів ще в гостинній комнатї і писав.

— Пишете свій звіт? — перебив єму Гольмс.

— А так, пишу.

— На мою думку то ще трохи завчасно; не знаю, що такого, але менї здає ся, що у вашім доказї чогось недостає.

Лестред знав мого приятеля за надто добре, як щоби не зважав на єго слова. Поклав перо на бік і заціжавлений видивив ся на него.

— Що хочете тим сказати, пане Гольмс?

— Я гадаю лиш, що ви ще важного сьвідка не переслухали.

— А можете такого поставити?

— Здає ся менї, що можу.

— Ну, то поставте єго!

— Спробую. Кілько маєте тут поліцистів?

— Трох стоїть вам до розпорядимости.

— Добре, сказав Гольмс. — А чи можна спитати, чи то сильні мужчини зі здоровими грудьми?

— Не сумніваю ся о тім; але поки що не виджу, при чім тут їх здорові груди.

— То довідаєте ся небавком, а може бути, що й ще щось більше — сказав на то Гольмс. — Заклиe те-ж, прошу, своїх людий. Будемо робити пробу.

За пять мінут з'явило ся трох поліцаїв.

— В будинку побіч знайдете більшу скількість соломи. Будьтеж так добрі і принесіть звідтам дві вязанки — сказав Гольмс. — Я гадаю, що она зробить нам знамениту прислугу при вишукуваню бракуючого сьвідка. — Так, добре. Дякую вам за ваш труд. Чи маєш сїрнички, Ватзоне? Ну, а тепер, пане Лестред, будьте ласкаві і ходіть разом зі своїми людьми зі мною на горішний коритар.

Як я вже згадував, виходили на то просторе місце три порожні комнати. Гольмс приказав нам бути зовсім тихо і виправив нас всїх на один конець. Поліцаї усьміхали ся а Лестред здивований видивив ся на мого приятеля. На єго лици пробивали ся на переміну вирази здивованя, ожиданя і глуму. Гольмс стояв перед нами мов би якийсь чародій, що хоче показувати якусь штуку.

— Коли ваша ласка прикажіть одному з ваших людий принести дві коновки води. — Положіть солому ось тут на середину на землю так, щоби она не притикала до стіни. Ну, тепер ми чей вже готові з приготовленями.

Лестреда зачинало то вже гнївати.

— Не знаю, чи ви собі жарти робите з мене, пане Гольмс, чи що — сказав він. — Коли щось знаєте, то можете сказати й без сего гокус-покус.

— Можете менї вірити, мій любий пане Лестред, що до всего, що роблю, маю якусь

жуть викликати запутаний. Росийско-японьский договір і росийско-анґлійска умова суть всюди признані і можуть бути пожиточні для удержаня загального мира. Стріча обох володітелів і виміна гадок межи міністрами не можуть в ніякий спосіб змінити відносин як Німеччини так і Росиї до инших союзних держав а причинять ся до поглублення дружних відносин межи обома державами та до удержаня мира в Европі і Азиї.

Після послідних вістий з Касаблянки положенє Европейців єсть там все ще дуже грізне. Паша без сумніву не уміє дати собі ради а доки нема войска, то й не можна на бунтівників ніяк вимушувати, бо бомбардованє міста було би небезпечнійше для проживаючих там Европейців як для Марокканців. Слідуючі депеші представляють ситуацию подрібно.

Танґер. Причалив тут нині пароплав „Константин“, переповнений втікаючими жидами, котрих приїхало 350. Они розповідають, що товпа і Кабілі в Касаблянці знищили портові будівлі і все, що до тих будівель належало. На католицкім кладовищи повитягано камінні нагробники і порозбивано їх. Француский кружляк „Ґаліле“ причалив до Касаблянки, але не висадив войска на беріг, бо не має досить залоги до розпорядимости. Кабілї грозять, що на случай, коли би висаджено войско на беріг, то зроблять загальну різню. Европейці в Мацаґані побоюють ся подібних подій і домагають ся прислання военного корабля. Та й жителі в Рабаті бунтують ся і протестують против установлення французкої контролі митової.

Льондон. „Tribuna“ одержала телеґраму з Танґера, після котрої приходять там заедно кораблї з втікачами. Маври нищать портові будівлї дальше. Они добули ся до митового уряду і маґазину та зрабували там товари і пакунки Европейців. Цісарске войско стоїть на мурах міста і пильнує Кабілїв та застрілило вже сім з них; але войско потайком симпатизує з ворохобниками. В місті настала повна анархія.

Дивна і поки що невияснена вість наспіла нині з Тегерану: Урядові телеґрами доносять, що турецке войско з артилериєю вступило на перску територию коло Урмії і знищило сю місцевість. Убило 18 мужчин і 60 жінок та дітий, а відтак забрало перский табор, в котрім була дуже мала залога. Подібну депешу одержала з Тегерану і росийска аґенция телеґрафічна, котра доносить: Войска турецкі в силї 6000 вояків з артилериєю переступили перску границю коло місцевости Саіудже і побило перске войско, котре мусїло втікати. Позаяк перске правительство заявило, що не в силї ставити опір Туреччинї, то звернуло ся до Росиї і Анґлії о поміч.

Новинки.

Львів, дня 6-го серпня 1907.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Андрій Потоцкий вернув нині рано з Відня до Львова.

— **Дрібні вісти.** Виділ філії руского товариства педаґоґічного в Станиславові ул. Коперника ч. 17 попукує господині до заряду бурсацкої кухнї. Зголошувати ся найдальше до 15 серпня с. р. — З Роздолу насціла вість до тутешної поліциї, що там вкрадено п. Шимановскому коня, темного шпака з буйною гривою. — П. Ядвиґу К., жену кандидата нотаріяльного, в домі при ул. Собіщини ч. 15, покусав єї власний песик. Пса віддано на обсервацию, де показало ся, що він скажений. П. К. виїхала до Кракова до заведеня дра Буйвіда. — На старім ринку переїхав п. Сендзїньский на своїм мотоциклю кількалїтного Мошка Штесля, але на щастє покалїчив его лиш легко.— На ул. Кароля Людвика знайдено два росийскі паспорти на імя Сергія Сиромятнїкова і Сергія Максимова. — Бернард Кальварийский, ученик VI кл. школи реальної, загубив в єзуїтскім городі полярес з квотою 60 кор. і 20 франків. — В Ню-Йорку побила товпа в страшний спосіб якогось Росиянина Кестнера і якогось Італїянця, на котрих було підозрінє, що то они нападають на дївчата і знасилувавши їх, смерть їм роблять.

— **До відома рільників-селян і сьвящеників.** О. Іполит Погорецкий, парох в Брідках, оголошує в „Дїлї“: Від року впровадив львівский маґістрат дуже пожиточну інституцию, т. є. бюро посередництва і продажи товару та мяса, на взорець подібних інституций за границею. Потреба такої інституциї була від давна необходима і майже кождий продуцент-рільник відчував єї на своїй шкірі, коли падав жертвою вивиску зі сторони факторів і спекулянтів, або коли не мав де збути свого товару. Нині переважно вже тої недогоди нема, бо кождий рільник, хто вигодував худобу чи свинї, може зі спокоєм відослати свій товар (зелїзницею або возом) просто до повисшого бюра, котре знаходить ся в міскій різници, на жовківскім передмістю у Львові і там єму продадуть его товар самі, без клопоту, совістно, на торзї, за дуже малою оплатою, і то по цїнї, яка дня того на торзї платить ся. Бюро побирає для себе 30 до 50 сот. від 100 кор. brutto цїни продажи, то значить займе ся само всїм, потрутить собі дуже незначні кошти, означені осібною тарифою і гроші совістно відошле властителеви почтою. З огляду на се, що бюро субвенціоноване, в тій цїли аби оживити в краю торговлю і рільничий промисл, длятого уділяє також і пожичок на $6\frac{1}{2}\%$ на закупно худого товару, під тим услівєм, що само потому по вигодованю, той товар продасть і гроші собі відбере. Як я бачив в касових книгах, користають з того добра многі пани на грубі суми, то-ж і нам добре о тім знати і користати, а наше руске господарске товариство повинно би поспішити ще з докладнїйшими інформациями для загалу наших земляків.

— **Крадежі.** І львівскі злодії хотять стояти на висоті своєї задачі, як показує слїдуючий, небувалий ще у Львові случай. Перед дім ч. 5 при площи Смольки, де академічне товариство „Związek“ має свій льокаль, заїхав в пятницю по полудни в білий день якийсь незнакомий з двигарами і возом, отворив льокаль згаданого товариства, казав винести звідтам 12 крісел і оріховий стіл, забрав то все і поїхав. Із сусїдів, котрі то видїли, не важив ся нїхто ставити якусь перешкоду тій крадежи, бо нїхто анї не прочував, що то за робота.— До склепу золотаря Авраама Рипса при ул. Кароля Людвика прийшов дня 2 с. м. золотарский челядник Лякс, котрого Рипс знав і взяв від него пару брилянтових ковтків вартости 800 корон, удаючи, що лучає ся єму нагода їх продати. Після умови, мав на другий день принести Рипсови або гроші або ковтки. Коли же на другий день Лякс не явив ся, занепокоєний купець зачав за ним шукати і тодї довідав ся, що Лякс просто від него пішов до банку і заставив ковтки та вибрав ся в дорогу до Америки. За хитрим злодієм розписала поліция стежні листи.

— **Нещаслива пригода на зелїзници.** В недїлю вечером стала ся на шляху зелїзничім коло Рісни польскої страшна пригода. На публичнім гостинци, котрим іде зелїзниця, бавив ся 4-лїтний хлопець, Валентий Сарняк, син тамошного господаря, разом з другими дїтьми. Було вже около 9 години, коли надходив поїзд з Янова. Бідний хлопець забавившись, не чув, що над'їздає поїзд і машина з цїлою силою пари в'їхала на него. Колеса відтяли єму зовсїм ліву ногу і вдарили его так сильно в голову, що она аж розпукла ся. Родичі привезли нещасливого ще живого до Львова, де стация ратункова подала єму першу поміч і відставила до шпиталю. Однак нема надії удержати хлопця при житю.

— **Затроєнє грибами.** В громадї Жуків, городеньского повіта, затроїла ся в недїлю дня 28 липня с. р. цїла родина тамошного господаря Александра Закшевского, а то: его жінка, дві віддані доньки і трилїтна дитина одної з них, наївши ся на вечеру грибів, яких назбирали. На другий день

важну причину. Може ще зможете собі пригадати, як то ще перед кількома годинами, коли то ніби щастє вам усьміхало ся, ви мене також брали трохи на гоцки, отже не беріть менї тепер за зле трохи тої церемонії. Відомкниж онто вікно, Ватзоне, та підпали солому.

Я зробив так, як він менї казав. Вналїдок протягу зробила ся зараз густа хмара диму, суха солома зачала горіти і бухнула ясна полумінь.

— Тепер мусимо дивити ся, чи ваш сьвідок вийде, пане Лестред. Коли ваша ласка, то крикніть разом зі мною, що „горить!“ Отже на: раз, два, три —

„Горить!“ — крикнули ми всї враз.

— Дякую вам, мушу вас ще раз потрудити. „Горить!“

— А тепер ще третий раз, мої панове, так голосно, як лиш можете.

„Горить!“ — Мабуть цїлий Норвуд зачув то.

Ледви що крик той пролунав, як стало ся щось несподїваного. В стїнї на кінци коритаря, що на око здавала ся цїла, отворили ся нараз дверці і виліз звідтам мов би крілик із своєї нори якийсь малий худощавий чоловік з сивим волосєм і білими рісницями.

— Знаменито! — відозвав ся Гольмс. — Ватзоне, коновку води на солому! Так, добре! — Пане Лестред, позвольте представити собі бракуючого головного сьвідка, пана Джонаса Ольдекра.

Малий чоловічок, котрого ясне сьвітло дня ловило за очи, кліпав заєдно ними і позирав ся то на нас, то на солому, з котрої курило ся. Він мав відразливе лице — хитре і злобне — та ясно сїрі зїркаті очи.

Детектив аж забув язик в ротї, так видивив ся на того ніби якогось духа, що виліз десь спід землї. Але по хвили відзискав знову мову.

— Що се має значити? — відозвав ся він. — А ви де сидїли через цїлий час, га?

Ольдекр відскочив від інспектора, котрий аж почервонів із злости, і відповів відтак з вимушеним усьміхом:

— Я не зробив нїчого злого.

— Нїчого злого? Ви хотїли, щоби невинний чоловік повис на шибеници. Як би не отсей пан, то вам може би то й було удало ся.

Тото нужденне сотворінє почало зойкати.

— Певно, пане, що то був лиш жарт.

— Добрий жарт! Що вам не буде до сьміху з него, то я вам ручу за то. Возьміть его на долину і держіть его там в комнатї, аж я прийду. — Пане Гольмс, — говорив він дальше, коли поліцисти пішли на долину — перед моїми людьми не міг я того сказати, але в присутности др. Ватзона заявляю отверто, що се найбільша штука, якої ви коли небудь втяли — хоч, що правда, менї се ще загадка, як ви взяли ся до того. — Ви виратували невинного і недопустили до великого скандалу, котрий був би підкопав мою добру славу на поліциї.

Гольмс усьміхнув ся і поклепав Лестреда по плечи.

— Сей случай, мій добрий паноньку, нехай ще більше піднесе вашу добру славу в Скотленд Ярд. Потребуєте змінити лиш кілька місць в своїм звітї а цїлий сьвіт буде говорити, що то просто не можливо пустити інспекторови Лестредови блахмана в очи.

— Хибаж ви зовсїм не хочете, щоби про вас згадували? — спитав Лестред здивований.

— Зовсїм нї. Се дїло само собою вистане за заплату. Може колись, коли мому ревному історикови позволю, буду мати то вдоволенє, що побачу его напечатане, чи як ти кажеш, Ватзоне? А тепер придивимо ся тій норі, де той щур сидїв.

Був то шість стіп довгий засік з дошок, широкий як сїни, зовсїм таксамо помальований, як прочі стїни і мав невидимий вхід. Крізь кілька шпар під ринвою на даху заходило слабе сьвітло до середини, а в середині було кілька дрантивих меблїв, якісь книжки і папери та запас поживи і води.

(Дальше буде).

померла серед проявів затроєня насамперед дитина а в слїдуючих днях обі доньки і матїр. Ще одна жінка, котра случайно покушала також тих грибів, лежить також тяжко недужа.

— **Убийство в цїли рабунку.** З Борщева доносять: Якісь невислїджені доси злочинцї в числї 6 мужа напали в ночи з суботи на недїлю около першої години на помешканє посесора Аксельрада в селї Ґуштинку, маєтности ґр. Ґолуховского, положеним на 7 кільом. від Борщева а на 3 від Скали і убили єго сина 20-го Соломона, а загрозивши самому Аксельрадови смертию казали отворити собі касу і забрали з неї 1300 К та втекли без слїду. Здає ся, що злочинцї прийшли з Росиї а по доконаню убийстві і рабунку втекли назад за границю. Може однак бути, що межи розбишаками був і хтось добре обзнакомлений з відносинами Аксельрада і розкладом помешканя; єсть навіть підозрінє на якогось селянина, котрий мав злість на Аксельрада, але доказів нема ніяких. Про сей злочин доносять ще:

О першій годинї в ночи зачув Аксельрад крик, що доходив до него з комнати, де спав єго син. В першій хвили не міг в просоню зміркувати, що діє ся, але відтак схопив ся і хотів піти до сина, коли до комнати, в котрій спав він і кільканайцятьлїтна донька, впало шість селян босих і в сїраках. Всї були узброєні в зелїзні гранчасті дручки, крім одного, очевидно проводиря. Узброєні в дручки станули рядом коли постелї а проводир відозвав ся до Аксельрада: Давай гроші! — та зажадав ключа від каси і тихцем ще сказав, щоби як найскорше видав гроші, бо в противнім случаю пожалує того. Аксельрад дав злочинцям ключ, а коли они не уміли отворити, то він показав їм, як то зробити. Почали відтак допитувати ся за банкнотами і показало ся, що один із злочинцїв підчас загального заколоту вкрав портфель з банкнотами і сховав. Розбишаки почали сварити ся між собою а тодї злодїй звернув вкрадений портфель з грішми. Коли не могли отворити тресору, то старий Аксельрад сам єго отворив а розбишаки забрали тодї кілька мішочків нїклевих гроший і деякі срібні предмети. Нараз дав ся почути на дворі якийсь гуркіт, розбишаки перепудили ся і втекли вікном. То вернув був двірский візник із зелїзницї а видячи, що в дворі діє ся щось незвичайного, завернув до стайнї, а злочинцї тимчасом ділили ся на дворі.

Коли розбишаки відійшли, представив ся челяди страшний вид: молодий Аксельрад лежав на канапі в крови і непритомний а на голові мав шість тяжких ран. Він мучив ся страшенно через кільканайцять годин, аж в недїлю о 3 год. по полудни закінчив житє. Старий Аксельрад розповідає, що він мав таке враженє, як би злочинцї і єму хотїли смерть зробити а лиш гуркіт воза відстрашив їх від того. На місце злочину з'їхала судово-лїкарска комисия з Борщева а жандармерия слїдить енерґічно, але доси ще не удало ся їй нїчо вислїдити.

— **Катастрофа на зелїзници у Франциї.** Минувшої недїлї стала ся на шляху зелїзницї межи Анже а Поатіє в само полудне катастрофа. Поїзд, що виїхав був з Анжер о 11 г. 29 м. до Поатіє, в'їзджаючи на міст на рiцї Льоарі впав до ріки. Поїзд розбив поруче моста, а льокомотива, тендер і слїдуючий за ним ваґон повен пасажирів впав до ріки. У ваґонї було, о скілько знає ся 50 пасажирів і анї один з них не виратував ся. До вчера видобуто 12 страшно покалїчених трупів. О скілько доси звістно, причиною катастрофи було не то, що поїзд вискочив із шин, але то що зелїзний міст на рiцї, котра в тім місци єсть дуже широка, по части завалив ся. Коли через сей міст, що має назву пірамідового (Pont de la Pyramide), переїздив поїзд, міст нараз під тягаром поїзду завалив ся і машина, тендер, віз пакунковий і один віз з пасажирами впали до води, а прочі ваґони задержали ся саме перед отвором в мостї. В сих ваґонах настав страшенний переполох. Многі пасажири, в наслїдок того, що ваґони нагло вдарили один об другого, покалїчили ся і почали втїкати. Ваґон особовий третої кляси щез зараз під водою і всї пасажири утопили ся. Машиніст і старший кондуктор виратували ся плаванем. З Анже завізвано зараз на поміч дві компанії зелїзничого полку, котрі під проводом ґенерала бриґади забрали ся зараз до роботи. Льоара єсть в тім місци на 4 метри глубока. Показало ся, що льокомотива лежить боком на днї ріки, а над нею труп топника, котрий не міг виратувати ся. Та й віз особовий, цїлий потрощений, лежить боком на днї. Добуванє трупів іде дуже пиняво. До вчера вечера видобуто ледви 13. — **Анже** єсть столицею француского департаменту Мен-е-Льоар і лежить над рікою Мен саме перед її устєм до Льоари. Місто має 90.000 жителїв, котрі займають ся фабрикацию полотна, вовняних материй, металевих товарів і т. п. В охрестности міста знаходять ся великі городи торговельнї, **Поатіє** єсть столицею департаменту Він і лежить на полудневий всхід від Анже. Місто се має около 60.000 жителїв і займає ся головно торговлею вина і насїня.

Телеґрами.

Відень 6 серпня. Поспішний поїзд Триєст-Відень наїхав нинї рано о 4 год. 15 мін. на стациї Шпільфельд на поїзд товаровий. Топник убитий, 2 машиністи, 2 зі служби почтової і будник паранені. З подорожних зголосили ся на стациї Шпільфельд 3 особи яко ранені.

Свінемінде 6 серпня. Вчера вечером відбула ся ілюмінация берегів в Свінемінде і охрестности. О 10 год. вечером по скінченім обідї на „Штандартї" устроєно ілюмінацию всїх кораблїв, які були в пристани. На щоглах кождого корабля сьвітила ся уложена з лямпок величезних розмірів буква „Н" з росийскою короною. Ілюмінация тревала до 11 год. в ночи.

Вроцлав 6 серпня. До „Schles. Ztg." доносять з Гути королївскої, що число працюючих трохи збільшило ся. Вчера вечером прийшло до стрічи; полїция мусїла кілька разів виступати в обороні охотних до роботи робітників. Одну особу при тім зранено.

Мадрид 6 серпня. Як зачувати, цїла залога в Альґесірас числяча 3000 мужа одержала приказ станути готовою на воєнній стопі.

Альжір 6 серпня. Вчера вечером наїхали на себе межи Альжіром а Ораном два поїзди. Богато подорожних згинуло або було поранених. Близших вістий брак.

Симбірск 6 серпня. В тутешній вязници вибух бунт вязнів з причини, що дозорцї нелюдяно обходили ся з полїтичними вязнями. Завізване войско завело порядок, уживши оружия. Одного вязня убито, кількох зранено.

Петербург 6 серпня. Цїле число „Русское Знамя" орґан, союза „русскіх людей", сконфіскували власти.

Петербург 6 серпня. Ґубернії: астраханьску, саратовску, симбірску, уфимску, казаньску і нижно-новгородску проголошено яко загрожені пошестию холери.

Пятигорск 6 серпня. Вчера рано убито трома вистрілами з револьвера в самій середині міста бувшого ґен.-ґубернатора Одеси ґен. Каранґазова. Злочинцї втекли.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави руської 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).